Confidential Version 1.0

เทคโนโลยีดิจิทัล:ภาษาไพทอน

เรียบเรียงโดย รองศาสตราจารย์ ดร. กรุง สินอภิรมย์สราญ ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันพฤหัสบดีที่ 28 ธันวาคม 2566

แผนการนำเสนอ & ฝึกปฏิบัติการ

<u>บรรยายคลาวด์ โดยวิทยากร</u>

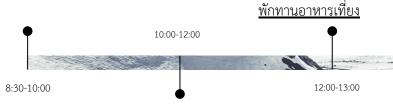
- ทำแบบทดสอบก่อนการบรรยาย
- ฟังการบรรยาย
- ถาม-ตอบ
- ทำแบบทดสอบท้ายการบรรยาย

<u>ปฏิบัติการกู้เกิลโคแลป</u>

สาธิตการใช้งาน Google colaboratory

14:00-16:00

- As the calculator
- As the scientific calculator
- Python programming
- ส่งงานท้ายการอบรม

<u>ปฏิบัติการคลาวด์กู้เกิล</u>

- สาธิตการใช้งาน Google app
- Google Docs
- Google Sheets
- Google Slides
- Google Forms
- ส่งงานท้ายการอบรม

บรรยายภาษาไพทอนโดยวิทยากร

13:00-14:00

- ทำแบบทดสอบก่อนการบรรยาย
- ฟังการบรรยาย
- ถาม-ตอบ
- ทำแบบทดสอบท้ายการบรรยาย

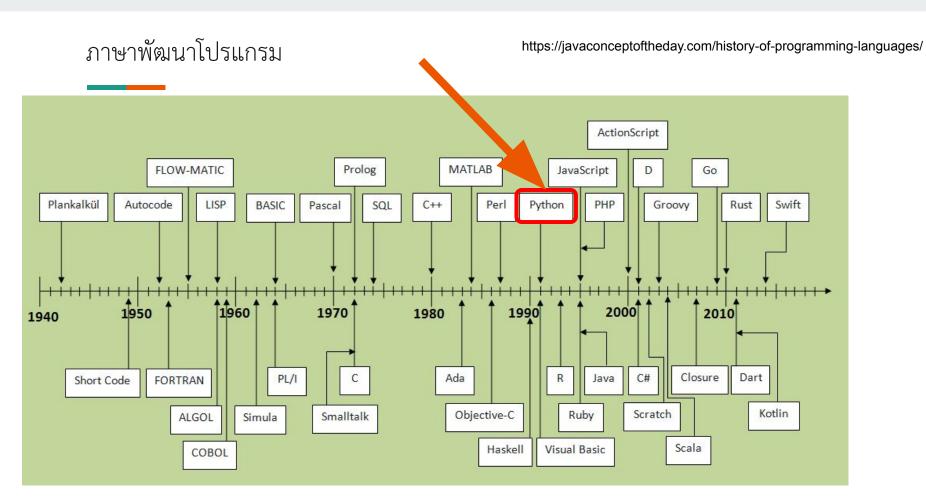
Confidential Version 10

สารบัญ

- ➤ ประวัติของภาษาไพทอน
- ➤ หลักการตั้งชื่อและชนิดของวัตถุ
- ➤ นิพจน์และตัวดำเนินการในภาษาไพทอน
- การเขียนคำสั่งในภาษาไพทอน
- > โจทย์

ประวัติของภาษาไพทอน

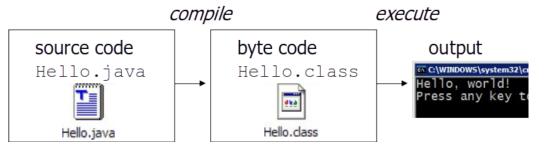
เทอมที่ใช้สำหรับการเขียนโปรแกรม

- รหัสโปรแกรม (Source code) เป็นลำดับของคำสั่งที่เขียนเพื่อตอบโจทย์
- ไวยากรณ์ (Syntax) เป็นโครงสร้างของภาษาที่บังคับ แตกต่างกันตามแต่ละภาษา
- ผลลัพธ์ (Output) ปกติจะแสดงเป็นข้อความผ่านฟังก์ชัน print()
- ข้อมูลนำเข้า (Input) มักบันทึกในตัวแปรโปรแกรม และมีการอ้างถึงค่าผ่านชื่อตัวแปรโปรแกรม เพื่อเปลี่ยนให้เป็นผลลัพธ์

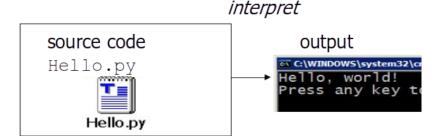
ที่ต้องการ

ความแตกต่างระหว่าง คอมไพเลอร์ กับ อินเทอร์พรีเตอร์

ภาษาซี ภาษาจาวา และภาษาอื่น ๆ บังคับให้ผู้ใช้งานแปลงรหัสโปรแกรม เป็นรหัสภาษาเครื่องที่ประมวลผลกับคอมพิวเตอร์ ก่อนสั่งประมวลผล (run)
 เรียก คอมไพเลอร์ (Compiler)

ภาษาไพทอนใช้การแปลงรหัสโปรแกรมแต่ละคำสั่งโดยตรง ณ เวลาที่สั่งประมวลผล เรียก อินเทอร์พรีเตอร์ (interpreter)

ประวัติโดยย่อของภาษาไพทอน

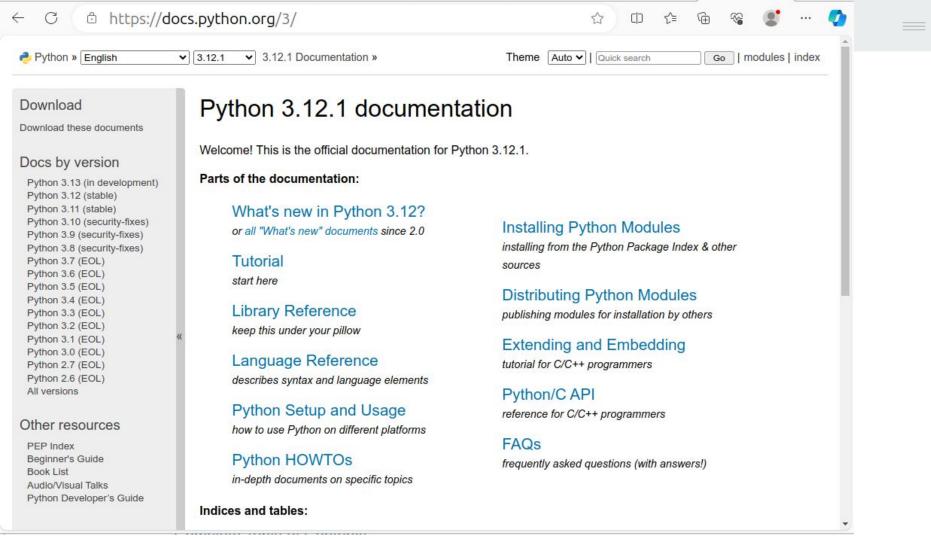
- คิดค้นในเนเธอร์แลนด์ต้นยุค 90 โดย Guido van Rossum
- ตั้งชื่อตาม Monty Python
- มีการจัดตั้ง Python Software Foundation เป็น Open source
- เริ่มจากการเป็นภาษาสคริปต์
- จัดการกับข้อมูลขนาดใหญ่ ได้ มีลักษณะการพัฒนาเชิง
   ฟังก์ชันและวัตถุ
- กู้เกิลใช้ภาษาไพทอน ตั้งแต่เริ่มมีการสร้างภาษานี้

ผู้สร้างภาษาไพทอน

"Python is an experiment in how much freedom programmers need. Too much freedom and nobody can read another's code; too little and expressiveness is endangered."

Guido van Rossum

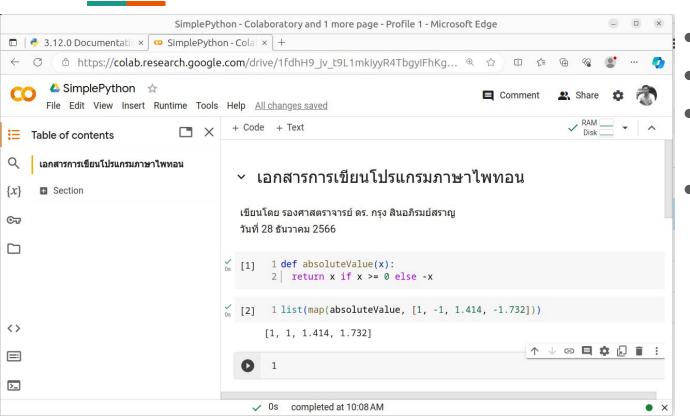

ตัวอย่างการทำงานในคอนโซล

```
krung@krung-UX410UQK: ~
File Edit View Search Terminal Help
skrung@krung-UX410UQK:~$ python3
Python 3.11.4 (main, Nov 20 2023, 15:01:59) [GCC 12.3.0] on linux
Type "help", "copyright", "credits" or "license" for more information.
>>> def absoluteValue(x):
        return x if x \ge 0 else -x
>>> list(map(absoluteValue, [1, -2, 1.414, -1.732]))
[1, 2, 1.414, 1.732]
>>> 7/4
1.75
>>> 7//4
>>>
```

- nารพัฒนาโปรแกรมภาษาไพทอนมีทั้งแบบ interpreter และ compiler
- อินเทอร์เฟสทำงานแบบ read-eval-print loop (REPL)
  - O Read อ่านคำสั่งพร้อมข้อมูลเข้า
  - O Eval ประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์
  - O Print แสดงผลลัพธ์ที่ได้ออกมา
  - O Loop วนซ้ำรอคำสั่งใหม่

ภาษาไพทอนบนกู้เกิลโคแลปบอราทอรี

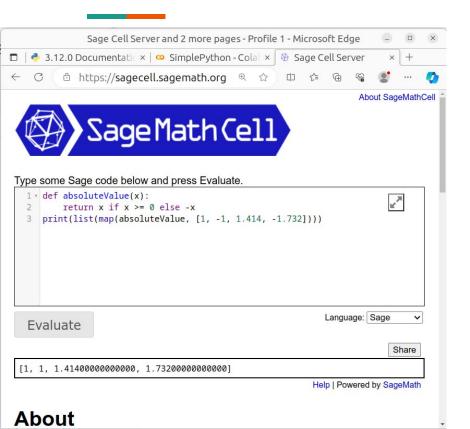

- ใช้ฟรีผ่านบัญชีกู้เกิล
- อินเทอร์เฟสแบบสมุดจด
- เซลรหัส (Code cell) ประมวลผล ภาษาไพทอน
- ซลข้อความ (Text cell) เขียนเอกสาร

รองรับภาษา Markdown, HTML,

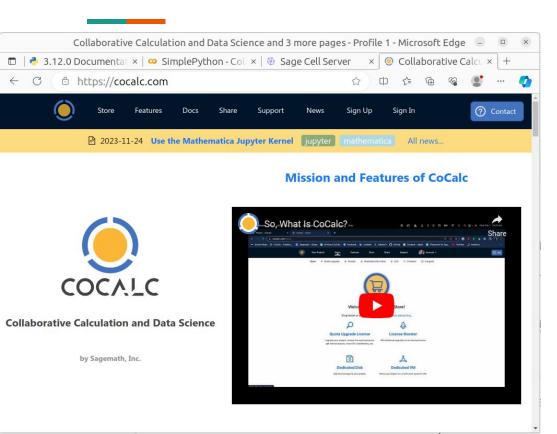
Latex

ภาษาไพทอนบน เครื่องแม่ข่ายเซจเซล

- รหัสโปรแกรมภาษาไพทอนทั้งหมด ต้องพิมพ์ในกล่องเพื่อส่งไปประมวลผลที่
   เครื่องแม่ข่ายเซจเซล
- ผลลัพธ์ที่ได้จากปรากฏในกล่องผลลัพธ์ที่อยู่ใต้กล่อง
- สนับสนุนภาษามากมาย: Sage, Gap, GP, HTML, Maxima, Octave,
   Python, R, Singular

ภาษาไพทอนบน โคแคลซี่

- ผู้ใช้ต้องมีบัญชีในอินเทอร์เน็ต
- สนับสนุนภาษามากมาย: Sage, Python, R, Jula, Octave, Latex

หลักการตั้งชื่อและชนิดของวัตถุ

การตั้งชื่อและการกำหนดค่า

- ภาษาไพทอนอ้างถึงสิ่งต่าง ๆ ด้วยชื่อ (Identifier) ไม่ว่าจะเป็นตัวแปรโปรแกรม ฟังก์ชัน วัตถุ
- หลักการตั้งชื่อ ต้องเริ่มด้วย ตัวอักขระ [a-zA-Z] หรือ ตัวขีดเส้นใต้ _ แล้วตามด้วยตัวอักขระ ตัวขีดเส้นใต้ หรือ ตัวเลขที่มาจาก ASCII code ตัวอักขระตัวใหญ่และตัวเล็กมีความแตกต่างกัน
  - เช่น m, total, cost total (ควรใช้ชื่อที่มีความหมายตอนเขียน)
- การใช้ชื่อในการกำหนดค่าให้ใช้สัญลักษณ์ = ในการกำหนดชื่อ เช่น

>> t1 = 12

้เป็นการกำหนดชื่อตัวแปรโปรแกรม t1 เก็บค่าจำนวนเต็ม 12

ตัวแปรโปรแกรม

- 🔍 ชนิดของตัวแปรโปรแกรมของภาษาไพทอน ขึ้นกับค่าข้อมูลที่เก็บ
- ผู้เขียนโปรแกรมสามารถกำหนดค่าพร้อมกันมากกว่าหนึ่งตัวแปร โดยการใช้ = ร่วมกับ , ที่มีจำนวนสมาชิกด้านซ้าย
   เท่ากับด้านขวา เช่น

>> it, sum, default = 1, 0.0, -1 เป็นการกำหนดค่าตัวแปรโปรแกรมสามตัวคือ it ให้มีค่าเป็นจำนวนเต็ม 1 และ sum ให้ มีค่าเป็นจำนวนจริง 0.0 และ default ให้มีค่าเป็นจำนวนเต็ม -1

>> a, b = b, a เป็นการสลับค่าระหว่างตัวแปรโปรแกรม a และ b

การใช้ย่อหน้ากับ comment

- ผู้เขียนใช้ย่อหน้าแสดงกลุ่มของคำสั่งที่อยู่ใน Block เดียวกัน
- การใช้ = ครั้งแรกกับตัวแปรโปรแกรมจะเป็นการสร้างที่เก็บข้อมูล พร้อมชนิดแบบพลวัต (ผู้เขียนโปรแกรมไม่ต้องบ่ง บอกชนิดข้อมูลก่อนการใช้)
- เครื่องหมาย = ใช้กับการกำหนดค่า แต่ == ใช้กับการเปรียบเทียบค่า
- การใช้ # คือการกำหนดให้ข้อความที่ตามต่อท้ายไม่ถูกนำไปประมวลผล

```
>> sum = 0
```

>> for i in [1, 2, 3]:

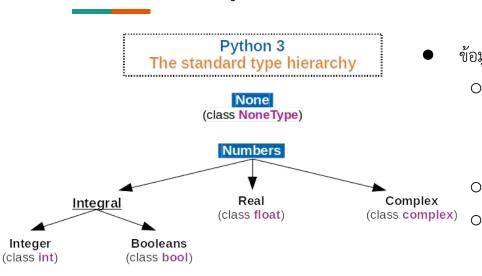
>> sum += i # Increment sum by i

>> print(sum) # Show the result of the sum

ข้อมูลดั้งเดิม 7 รูปแบบ

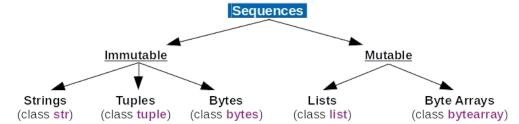
- รูปแบบ None ใช้กับข้อมูลที่ขาดหายไป (class NoneType)
- รูปแบบจำนวน แยกออกเป็น จำนวนเต็ม (class int) ตรรกะ (class bool) จำนวนจริง (class float) จำนวนเชิงซ้อน (class complex)
- รูปแบบลำดับ แยกออกเป็น สายอักขระ (class string) หลายสิ่งลำดับ (class tuple) สายบิต (class bytes) รายการ
   (class list) รายการไบต์ (class bytearray)
- รูปแบบเซต แยกออกเป็น เซต (class set) กับ เซตที่ไม่เปลี่ยน (class frozenset)
- รูปแบบการส่ง ใช้กับข้อมูลพจนานุกรม (class dict)
- รูปแบบที่เรียกใช้ฟังก์ชันอื่น
- รูปแบบที่เรียกใช้โมดูลอื่น

ภาษาไพทอน ข้อมูลจำนวน

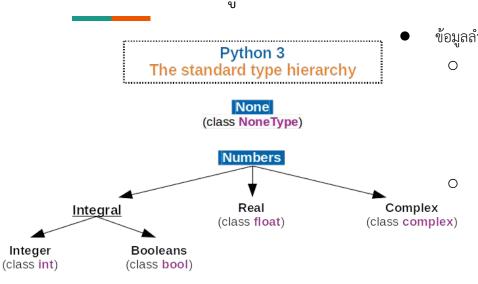

ข้อมูลจำนวน แยกออกได้เป็นสามลักษณะคือ

- ข้อมูลจำนวนเต็มส่วน (integral) ที่แยกออกได้เป็น
  - ข้อมูลจำนวนเต็ม (integer)
  - ข้อมูลตรรกะ (booleans) ค่า T/F
  - ข้อมูลจำนวนจริง (Real) ที่แสดงโดยมีการใช้จุดทศนิยม
  - ข้อมูลจำนวนเชิงซ้อน (Complex) ที่แสดงค่าสองส่วนคือ ส่วนของ จำนวนจริง (real part) กับส่วนของจำนวนจินตภาพ (imaginary
  - part) ที่นำหน้าตัวอักขระ j

ภาษาไพทอน ข้อมูลลำดับ

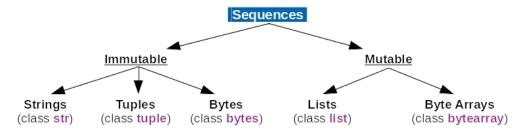

ข้อมูลลำดับที่ใช้ในภาษาไพทอน แทนกลุ่มของข้อมูลที่มีได้มากกว่า 1 สมาชิก ตามลำดับ

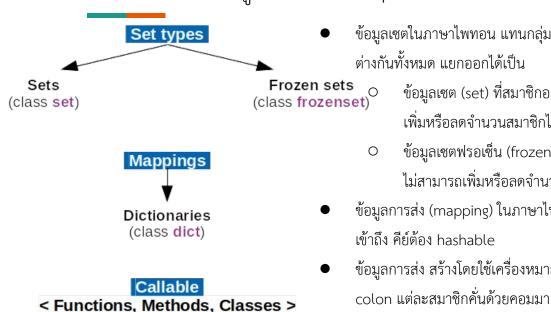
- 🗅 ข้อมูลลำดับที่ไม่เปลี่ยนรูป (immutable)
  - 🛮 ข้อมูลสายอักขระ (string) ที่สมาชิกทุกตัวเป็นตัวอักขระ
  - ข้อมูลทูเปิล (tuble) แยกสมาชิกระหว่างเครื่องหมายวงเล็บเปิดกับปิด
  - ข้อมูลไบต์ (bytes) สมาชิก = ASCII

ข้อมูลลำดับที่เปลี่ยนได้ (mutable)

- ข้อมูลรายการ (list) ที่มีการเพิ่มหรือลดจำนวนสมาชิกได้หลังการสร้าง
- ข้อมูลแถวลำดับไบต์ (byte arrays) ที่สมาชิกแทนด้วยรหัส ASCII และ สามารถเพิ่มหรือลดสมาชิกได้

ภาษาไพทอน ข้อมูลเซตและอื่น ๆ

Modules

ข้อมูลเซตในภาษาไพทอน แทนกลุ่มของข้อมูลที่มีได้มากกว่า 1 สมาชิก โดยไม่มีลำดับ และทุกสมาชิกต้อง ต่างกันทั้งหมด แยกออกได้เป็น

ข้อมูลเซต (set) ที่สมาชิกอยู่ระหว่างเครื่องหมายปีกกา คั่นแต่ละสมาชิกด้วยคอมมา และสามารถ เพิ่มหรือลดจำนวนสมาชิกได้ ลำดับของสมาชิกไม่มีความสำคัญขึ้นกับ hashing

- ว ข้อมูลเซตฟรอเซ็น (frozen set) ที่สร้างด้วยฟังก์ชัน frozenset({s1, s2, ..., sn}) หลังจากสร้างแล้ว ไม่สามารถเพิ่มหรือลดจำนวนสมาชิกได้
- ข้อมูลการส่ง (mapping) ในภาษาไพทอน แทนกลุ่มของข้อมูลที่มีได้มากกว่า 1 สมาชิก โดยมีการใช้คีย์ในการ เข้าถึง คีย์ต้อง hashable
- ข้อมูลการส่ง สร้างโดยใช้เครื่องหมายวงเล็บปีกกาเปิด และปีกกาปิด และสมาชิกประกอบด้วยคีย์กับค่าที่ใช้ colon แต่ละสมาชิกคั่งด้วยคอมมา

นิพจน์และตัวดำเนินการ

นิพจน์ในภาษาไพทอน

- นิยาม นิพจน์ในภาษาไพทอนคือ
  - 🔾 ชื่อวัตถุ (อ้างถึงค่า) หรือค่า (จำนวนเต็ม จำนวนจริง สายอักขระ)
  - 🔾 ผลลัพธ์ที่ได้จากเทอมภายในวงเล็บ (สื่อลำดับการประมวลผล จากวงเล็บในสุดก่อน)
  - ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลของตัวดำเนินการกับเทอม
  - ผลลัพธ์จากการเรียกฟังก์ชัน
- ตัวอย่างของนิพจน์
- >> 5 # คือนิพจน์ที่ส่งค่าเป็นจำนวนเต็ม 5
- >> 5 * 3.0 # คือนิพจน์ที่ได้จากการคูณกันของจำนวนเต็มกับจำนวนจริง
- >> 5*(4+2) # ลำดับการประมวลผลจะเกิดจากการคำนวณในวงเล็บก่อน

ตัวดำเนินการจำนวนในภาษาไพทอน

- จำนวนมีตัวดำเนินการที่ใช้คือ + (บวก) (ลบ) * (คูณ) / (หาร) ** (ยกกำลัง)
- >> 5 3 * 2 # ได้ผลลัพธ์เป็น -1
- >> 5/2**3 + 3/8 # ได้ผลลัพธ์เป็น 1.0
  - สำหรับจำนวนเต็มสองจำนวนใด ๆ
    - // ใช้สำหรับการหารเอาส่วน
    - 0 % ใช้สำหรับการหารเอาเศษ
    - O ^ ใช้สำหรับการหา Exclusive-or เมื่อจำนวนเต็มทั้งหมดถูกเปลี่ยนเป็นจำนวนฐานสอง
- >> 5 // 3 # ได้ผลลัพธ์เป็น 1
- >> 5 % 3 # ได้ผลลัพธ์เป็น 2
- >> 5 ^ 3 # ได้ผลลัพธ์เป็น 6 = 1012 112 = 1102 = 6

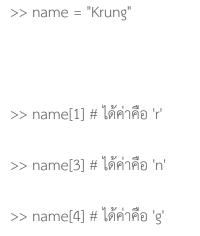
ตัวดำเนินการสายอักขระในภาษาไพทอน

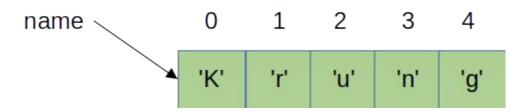
- สายอักขระในภาษาไพทอนเป็นวัตถุที่ใช้ร่วมกับฟังก์ชัน (method) ต่าง ๆ เช่น
- >> "Krung".lower() # ได้ผลลัพธ์เป็น 'krung'
- >> "My name is Krung".split() # ได้ผลลัพธ์เป็น ['My', 'name', 'is', 'Krung']
  - ตัวดำเนินการในสายอักขระคือ + แทนการต่อกันของสายอักขระสองสาย
- >> 'Krung' + ' ' + 'Sinapiromsaran' # ได้ผลลัพธ์เป็น 'Krung Sinapiromsaran'
  - สำหรับตัวดำเนินการ * ใช้ร่วมกับจำนวนเต็มเพื่อแสดงการสร้างสายอักขระซ้ำ
- >> '='*10 # ได้ผลลัพธ์เป็น '======='

~~----~~

ตัวดำเนินการสายอักขระในภาษาไพทอน

- สำหรับข้อมูลสายอักระในภาษาไพทอน สร้างโดยใช้สัญลักษณ์ ฝนทอง หรือฟันหนุสองตัว
- ข้อมูลสายอักขระ มีการอ้างถึงสมาชิกโดยใช้ดัชนี เริ่มจาก 0 ถึง จำนวนสมาชิกลบหนึ่ง เช่น

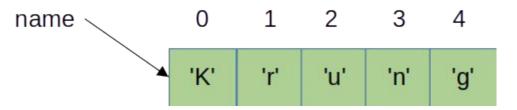

ตัวดำเนินการสายอักขระในภาษาไพทอน

- สายอักขระเป็นข้อมูลลำดับที่แต่ละสมาชิกคือตัวอักขระ มีหลักในการอ้างถึงสมาชิก โดยการใช้ดัชนี
- ในสายอักขระ ตัวอักขระแรกสุดมีค่าดัชนีคือ 0 ไปจนถึงจำนวนทั้งหมดลบหนึ่ง

>> name = "Krung"

ฟังก์ชันที่มักใช้ร่วมกับสายอักขระคือ len(S) ส่งค่าจำนวนสมาชิกในสายอักขระ

>> len(name) # ได้ผลลัพธ์เป็น 5

ตัวดำเนินการสายอักขระในภาษาไพทอน

- การใช้ a:b ใช้สำหรับอ้างถึงดัชนีแรก a ไปจบที่ดัชนี b-1
- การใช้ a:b:inc ใช้สำหรับการอ้างถึงดัชนีแรก a เพิ่มครั้งละ inc จนค่าไม่เกิน b-1
- >> name = "Krung"
- >> name[2:4] # ได้ค่าเป็น 'un'
  - ผู้เขียนสามารถใช้ : กับสายอักขระได้เช่นกัน
- >> name[:3] # ได้ค่าเป็น 'Kru'
- >> name[4:2:-1] # ได้ค่าเป็น 'gn'
- >> name[::-1] # ได้สายอักขระย้อนลำดับ 'gnurK'

ตัวดำเนินการตรรกะในภาษาไพทอน

- ค่าตรรกะจะแสดงผลออกมาสองแบบคือ True หรือ False
- >> True | False # ได้ค่าเป็น True
- >> False & True # ได้ค่าเป็น False
- >> not True # ได้ค่าเป็น False
- >> True ^ True # ได้ค่าเป็น False
  - ค่าของตัวแปรตรรกะ เมื่อใช้ร่วมกับจำนวนจะถูกแปลงเป็นจำนวนเต็มโดยที่ True = 1 และ False = 2
- >> True + 2 # ได้ผลลัพธ์เป็น 3
- >> False * 4.0 # ได้ผลลัพธ์เป็น 0.0

ตัวดำเนินการลำดับในภาษาไพทอน

• สำหรับข้อมูลลำดับในภาษาไพทอน ผู้เขียนอ้างถึงสมาชิกโดยการใช้ดัชนีจำนวนเต็มที่ไม่เป็นลบ ระหว่างเครื่องหมายวงเล็บปีกแข็งเปิดและปิด โดยที่ สมาชิกตัวแรกมีดัชนีเป็นศูนย์ เช่น

$$>> L = (3, 4, 5, 6, 7, 8)$$

• ผู้เขียนสามารถใช้ : แทนการสร้างดัชนีในภาษาไพทอน สามารถใช้ร่วมกับค่าลบ เช่น

การเขียนคำสั่งในภาษาไพทอน

ตัวดำเนินการลำดับในภาษาไพทอน

- ภาษาไพทอนเป็นภาษาการพัฒนาโปรแกรมระดับสูง ทำงานแบบแปลทีละบรรทัดโดยไม่มีการเปลี่ยนเป็นรหัสภาษาเครื่อง
- ภาษาไพทอนทำงานในสภาพแวดล้อมของภาษาไพทอนที่สามารถอ้างถึง
  - ข้อมูลที่เป็นจำนวน สายอักขระ ค่าตรรกะ
  - ข้อมูลที่บันทึกในหน่วยความจำที่อ้างถึงโดยชื่อ
  - คำสั่งและการควบคุมการประมวลผล
  - ฟังก์ชันและโมดูลต่าง ๆ ที่อ้างถึงโดยชื่อ

คำสั่งและการควบคุมการประมวลผล

- คำสั่งกำหนดค่า (Assignment) ที่ใช้เครื่องหมาย =
- คำสั่ง if เพื่อการทดสอบเงื่อนไขก่อนการประมวลผล รวมถึง else, elsif
- คำสั่ง for เพื่อใช้ในการวนซ้ำของวัตถุที่วนซ้ำได้
- คำสั่ง while สำหรับรวมกลุ่มของคำสั่งเมื่อเงื่อนไขเป็นจริง
- คำสั่ง try ใช้ในการส่งสัญญานเมื่อพบว่ามีความผิดปกติในการประมวลผลคู่กับ except
- คำสั่ง raise สำหรับการส่งสัญญานความผิดปกติออกไป
- คำสั่ง class ในการสร้างวัตถุใหม่ในสภาพแวดล้อมภาษาไพทอน
- คำสั่ง def ใช้ในการนิยามฟังก์ชัน หรือการเรียกฟังก์ชันจากวัตถุ

การควบคุมโปรแกรมภาษาไพทอน

- การควบคุมการทำงานของโปรแกรมภาษาไพทอนประกอบด้วยสามลักษณะ
- การประมวลผลคำสั่งที่ละบรรทัดตามลำดับ (Sequential control construct) คำสั่งจะถูกประมวลผลจากบรรทัดแรกไล่ลงมา
- การประมวลผลแบบมีเงื่อนไข (Conditional control construct) กลุ่มของคำสั่งที่มีย่อหน้าที่เท่ากัน จะถูกประมวลผลขึ้นกับเงื่อนไข
- การประมวลผลแบบวนซ้ำ (Iterative control construct) กลุ่มของคำสั่งที่มีย่อหน้าที่เท่ากัน จะถูกประมวลผลแบบวนซ้ำจนประทั่ง เงื่อนไขไม่จริง

คำสั่งประมวลผลตามเงื่อนไข

คำสั่ง if-elif-else เป็นคำสั่งที่จะให้ภาษาไพทอนประมวลผลคำสั่งตามเงื่อนไข

if condition 1:

Statement 1

elif condition 2:

Statement 2

else:

statement 3

• ในกรณีที่ condition 1 มีค่าเป็น True ให้ประมวลผล statement 1 มิฉะนั้นถ้า condition 2 เป็นจริงให้ประมวลผล statement 2 มิ ฉะนั้นให้ประมวลผล statement 3

คำสั่งประมวลผลตามเงื่อนไข

• ตัวอย่าง

```
>> x = -2
>> if x > 0:
>> print(x, ' is positive.')
>> elif x < 0:
>> print(x, ' is negative.')
>> else:
>> print(x, ' is zero.')
```

• เงื่อนไขใน if ต้องส่งค่าความจริงเป็น จริงหรือเท็จ ผู้เขียนสามารถเขียนนิพจน์ตรรกะได้ ด้วยตัวดำเนินการ and or not

คำสั่ง if ในหนึ่งบรรทัด

- ภาษาไพทอนยังสนับสนุนการประมวลผลคำสั่ง if ในบรรทัดเดียว
- สมมติค่าของตัวแปรโปรแกรม x ถ้ามีค่าเป็นบวกให้ส่งค่าออกมาเป็น +1 มิฉะนั้นให้ส่งค่าออกมาเป็นลบ เก็บไว้ในตัวแปรโปรแกรม signx

วิธีการอ่านนิพจน์นี้คือ ไซยน์เอ็กซ์ เท่ากับ บวกหนึ่ง ถ้า เอ็กมากกว่าศูนย์ มิฉะนั้นเป็น ลบหนึ่ง

คำสั่ง for

• คำสั่ง for ใช้กับวัตถุที่วนซ้ำได้ เช่น รายการ ทูเปิ้ล เซต

for x in list:

statement 1

• คำสั่งดังกล่าวยังใช้ใน list-comprehension กับ dictionary-comprehension ที่ใช้อ้างถึงข้อมูลทีละตัว

>> sum([i for i in range(11)])

• แสดงค่าผลบวกรวมของจำนวนเต็มจาก 0, 1, 2, ..., 10

>> dow = {0:'sun', 1:'mon', 2:'tue', 3:'wed', 4:'thu', 5:'fri', 6:'sat'}

สร้างตัวแปรโปรแกรม dow ที่แสดงค่าตัวอักขระสามตัวของวันในสัปดาห์

คำสั่งการวนซ้ำ for

- ตัวอย่าง
- >> fac, n = 1, 5
- >> for i in range(2,n+1):
- >> fac *= i
  - คำนวณค่าแฟคตอเรียลของ n โดยคูณจาก 1 ด้วย 2 วนซ้ำจนครบ n
- >> n = 5
- >> oddsum = sum(2*i+1 for i in range(n))
  - คำนวณค่าผลบวกจำนวนคี่ 5 จำนวนแรก

คำสั่ง while

• คำสั่ง while ใช้สำหรับการวนซ้ำในขณะที่เงื่อนไขเป็นจริง

while condition:

statement 1

 เงื่อนไข condition จะถูกประมวลผลก่อนการวนซ้ำ ในกรณีที่เงื่อนไขเป็นจริงจะเกิดการวนซ้ำของการประมวลผล statement 1 และ คำสั่งใน statement 1 ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เงื่อนไขมีโอกาสเป็นเท็จได้ มิฉะนั้นการวนซ้ำจะไม่มีการหยุด

คำสั่งการวนซ้ำ while

• ตัวอย่าง

$$>>$$
 fac, n = 1, 5

$$>> i = 1$$

>> while i < n+1:

คำสั่ง while

• คำสั่ง while ใช้สำหรับการวนซ้ำในขณะที่เงื่อนไขเป็นจริง

while condition:

statement 1

 เงื่อนไข condition จะถูกประมวลผลก่อนการวนซ้ำ ในกรณีที่เงื่อนไขเป็นจริงจะเกิดการวนซ้ำของการประมวลผล statement 1 และ คำสั่งใน statement 1 ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เงื่อนไขมีโอกาสเป็นเท็จได้ มิฉะนั้นการวนซ้ำจะไม่มีการหยุด

โจทย์ ๑

• กำหนดคำสั่งในภาษาไพทอนต่อไปนี้

Width, Height, Delimiter = 24, 15.0, '.'

- จงคำนวณนิพจน์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้
  - O Width/3
  - O Width/3.0
  - O Height / 4
  - O Delimiter * 6

ปริมาตรของทรงกลมมีสูตรเป็น เมื่อ r แท**่ม**รัพมีของทรงกลม จงคำนวณหาปริมาตรของทรงกลมรัศมี 4

• กำหนดให้ราคาที่อยู่ปกหน้าของหนังสือราคา 50.00 บาท ในขณะที่ร้านขายหนังสือได้ส่วนลด 30% จากราคาหน้าปก สมมติว่าค่าขนส่ง

ของหนังสือเล่มแรกคิด 5 บาท และหนังสือเล่มอื่น ๆ คิด 1 บาทต่อเล่ม จงหาราคาสั่งหนังสือมาขายทั้งหมด 100 เล่ม

โจทย์ ๔

- จงเขียนโปรแกรมภาษาไพทอนในการคำนวณค่าทางสถิติของข้อมูลจำนวน
- จงเขียนโปรแกรมภาษาไพทอนหาค่าสูงสุดและหาค่าต่ำสุดของข้อมูลจำนวน
- จงเขียนโปรแกรมภาษาไพทอนเพื่อเรียงข้อมูลจำนวนจากมากไปหาน้อย
  - Selection sort
  - O Insertion sort
  - O Quick sort
  - O Heap sort
  - O Merge sort

คำถาม